

## 712 -725 ΕΝΔΥΝΑΜΩΣΗ ΤΟΥ ΕΚΤΟΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

Ο Απόλλωνας, με ανθρώπινη μορφή, με τη μορφή του 'Ασιου (ενανθρώπιση), εμψυχώνει τον Έκτορα. Παίρνει τη μορφή του 'Ασιου, ο 'Ασιος είναι συγγενής του Έκτορα και ο Έκτορας θα δώσει προσοχή στα λόγια του. Ο Έκτορας συλλογιέται αν θα τρέξει να πολεμήσει ή να καλέσει τους Τρώες να κλειστούν μέσα στα τείχη, να προστατευτούν. Τον απειλεί ότι αν ήταν ανώτερος του, θα τον τιμωρούσε που δεν πολεμά. Τον πείθει να στραφεί εναντίον του Πάτροκλου για να κερδίσει δόξα από τον Απόλλωνα (στ. 725 επική ειρωνεία, ο Έκτορας δεν γνωρίζει ότι ο ίδιος ο θεός του απευθύνει αυτά τα λόγια, εμείς, ως αναγνώστες το γνωρίζουμε).

## 726-750 ΔΙΑΠΡΑΞΗ ΥΒΡΕΩΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΡΟΚΛΟ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΕΒΡΙΟΝΗ

Ο Φοίβος στρέφεται προς το πεδίο μάχης, ταραίζει τους Αχαιούς για να δώσει νίκη στους Τρώες και τον Έκτορα. Ο Έκτορας προστάζει τον Κεβριόνη, ηνίοχο στο άρμα τους να ραβδίσει τα άλογα και να στραφούν προς τον Πάτροκλο. Τότε ο Πάτροκλος σκοτώνει τον Κεβριόνη, πετυχαίνοντας τον, ανάμεσα στα φρύδια, με χοντρή, κοφτερή πέτρα. Ο Πάτροκλος τυφλωμένος από τη θεϊκή 'Ατη διαπράττει το σφάλμα της ύβρεως απέναντι στο νεκρό Κεβριόνη ,χλευάζοντας τον ότι μοιάζει με βουτηχτή. Η διάπραξη ύβρεως προοικονομεί την καταστροφή, το θάνατο του Πάτροκλου. Είναι η τελευταία φορά που ο Πάτροκλος γελά με τις νίκες του. Θριαμβολογεί, αγνοεί ότι πλησιάζει και το δικό του τέλος (τραγική ειρωνεία). .

Στίχος 743 "*ως βουτηχτής*" απλή παρομοίωση

Στίχοι 745-749 πλατιά παρομοίωση αναφορικό μέρος "*Πόσο... χορτάσει*"

δεικτικό μέρος "*Τόσο.. βουτάει*"

Κοινό σημείο: η ευκολία της πτώσης- βουτιάς

## 751-782 ΜΑΧΗ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΤΩΜΑ ΤΟΥ ΚΕΒΡΙΟΝΗ

Ο Πάτροκλος στην επιθυμία του να σκυλεύσει το νεκρό σώμα του Κεβριόνη επιτίθεται με τέτοια ορμή που ο ποιητής τον παρομοιάζει, πλατιά παρομοίωση, με λιοντάρι που ορμά και σκοτώνει ταύρους, μέχρι το ίδιο, όπως και ο Πάτροκλος, να οδηγηθεί, λόγω της ανδρείας του, στο τελειωτικό του χτύπημα (προοικονομία). Αντεπιτίθεται ο Έκτορας, πάνω από νεκρό σώμα, σαν άλλο λιοντάρι. Τότε ο Έκτορας και ο Πάτροκλος μάχονται γενναία, όπως, πλατιά

παρομοίωση, δύο λιοντάρια, λυσσασμένα, πάνω από το σκοτωμένο ελάφι. Όλο και περισσότεροι Τρώες και Αχαιοί μάχονται γύρω από το νεκρό σώμα, με τέτοια σφοδρότητα που παρομοιάζεται, πλατιά παρομοίωση, με τον σφοδρό αγώνα ανάμεσα στον σιρόκο και τον νοτιά μέσα σε φουντωμένο δάσος. Μάχονται οι δύο άνεμοι με σφοδρότητα, όπως ο Πάτροκλος με τον Έκτορα, παρασέρνοντας και τα δέντρα να κτυπούν τα μακριά κλαδιά τους, όπως παρασέρονται στη μάχη οι Τρώες και οι Αχαιοί. Κατά τη δύση του ήλιου, την ώρα που τελειώνει το όργωμα της γης, οι Αχαιοί σέρνουν με τα ακόντια τους τον νεκρό Κεβριόνη προς τη δική τους πλευρά και αρπάζουν τα όπλα του, ατιμάζουν και τον νεκρό και τους Τρώες που δεν θα μπορέσουν να προσφέρουν τις αρμόζουσες νεκρικές τιμές προς τον συμπολεμιστή τους.